

Muslimske fædre til deres døtre:

Du dør hvis du ikke er jomfru!

■ AF NIELS OLE QVIST

Med livet som indsats opsøger unge, muslimske kvinder i dybeste hemmelighed private klinikker i Danmark for at få lavet en falsk mødom. De frygter i yderste konsekvens at blive offer for et bestialsk æresdrab.

De unge, muslimske kvinder er plaget af en dyb skamfølelse, fortvivelse - og er i visse tilfælde også truet på livet - når de f.eks. kommer til Privathospitalet Danmark i Charlottenlund ved København.

Derfor gør overlæge og gynækolog Christine Felding *a-l-t* for at beskytte identiteten på sine patienter.

»Nogle af kvinderne har fået at vide af deres fædre eller brødre, at hvis de ikke kan »fremvise« blod på lagenet på deres bryllupsnat, vil de blive dræbt. Det er familiens ære, der står på spil,« fortæller Christine Felding.

Sikkerhedsforanstaltninger

Hun forklarer, at hun blev dybt rystet, da en af hendes patienter første gang fortalte hende, hvor alvorligt det betragtes, hvis jomfruhinden ikke er intakt på bryllupsnatten.

»Pigen forklarede mig, at hun var bange for at dø, og at ingen måtte vide, at hun kom her hos mig,« fortæller Christine Felding.

Personalet på Privathospitalet Danmark har fået nøje instrukser om de sikkerhedsforanstaltninger, som er nødvendige for at beskytte de muslimske kvinder, der kommer for at få en ny jomfruhinde.

»Vi nægter alt, hvis mændene ringer her og spørger til kvindelige patienter.

Det er meget, meget vigtigt for os at sikre kvinderne fuld diskretion. Vi ved, hvad de risikerer,« understreger Christine Felding.

Der er ingen officiel opgørelse over, hvor mange kvinder, som hvert år får »rekonstrueret« deres jomfruhinde i Danmark. Men tallet nærmer sig de 100. Alene på privathospitalet Danmark foretages der op mod 70-80 af den slags indgreb om året.

Juletravlhed

»Lige i øjeblikket har vi usædvanligt mange patienter.

Og der er også flere, som akut har fået tid mellem jul og nytår, formentlig fordi de snart skal giftes,« siger Christine Felding, som alene i går opererede to unge, muslimske kvinder.

Foranlediget af B.T. stillede hun den ene, en 19-årig tyrkisk kvinde, en række spørgsmål om de overvejelser, kvinden har gjort sig, inden hun opsøgte privathospitalet. Bl.a. hvad der ville ske kvinden, hvis hun ikke var jomfru på bryllupsnatten.

»Hun var ikke direkte bange for at blive dræbt, men derimod nervøs for at blive offer for livslang chikane fra manden. Hun fortalte, at en af hendes veninder konstant blev plaget af

sin nye ægtemand, fordi hun ikke havde været jomfru på bryllupsnatten.

Det ville hende her ikke risikere. Hun græd under det meste af forløbet, men var bagefter meget, meget lettet. En stor sten var faldet fra hendes hjerte,« fortæller Christine Felding.

I god tid

Den 19-årige kvinde skulle ikke tvangs-giftes endnu, men ville blot sikre sig, at hun var parat, når tiden kom. Hendes forældre var allerede begyndt at lede efter en passende ægtemand til hende i hjemlandet.

Med på operationsstuen havde hun sin moster til at støtte sig.

»Mosteren forklarede, at det ude på landet stadigvæk var kotume, at svigermor kom og kontrollerede, om der var blod på lagenet efter bryllupsnatten. Men hun sagde også, at det i de større tyrkiske byer ikke længere er sådan,« fortæller Christine Felding.

Det ukomplicerede indgreb koster 4.500 kr. på Privathospitalet Danmark, men prisen varierer fra klinik til klinik.

Genetablering af en bristet jomfruhinde foregår ambulantly og i lokalbedøvelse. Lægen anvender enten den bristede hinde eller lidt af vaginalslimhinden til rekonstruktionen.

Nej tak til reklame

Hos privatklinikken H.C. Andersen i Odense reklamerer lægerne med, at »resultatet vil være som fra naturen: Det vil ikke kunne skelnes fra det oprindelige.«

Lægen, som her foretager indgrebene, ønsker ikke sit navn i avisen, men han siger:

»Jeg har ingen moralske skruper over det arbejde, jeg udfører. Men det er ikke lige frem noget, jeg gider at gå og skilte med. Det er et ganske banalt indgreb, som vel højst tager fem-ti minutter,« siger lægen, der til dagligt arbejder på Odense Universitetshospital.

Christine Felding er stolt over det job, hun udfører.

»Det er bestemt ikke noget, vi bliver rige af. Men det er sådan nogle søde piger, som kommer her. De taler perfekt dansk og virker på alle måder integreret i det danske samfund. De er ofre for en patriarkalsk kultur, og vi forsøger at hjælpe dem videre,« siger Christine Felding, som oplyser, at hun indtil nu kun har foretaget indgrebet på en dansk kvinde. **no@bt.dk**

KULTURFORSKEL: Det er muligt at se denne situation dagligt.

Den tørklædede muslimske kvinde foran en typisk europæisk forretning med brudekjoler - og en helt anden slags slør. Men ingen dansk mor eller svigermor vil kontrollere brudesengen for at kontrollere brudens fortid. Foto: AP

Forbyder døtre at dyrke idræt

De mest rabiate, muslimske fædre forbyder deres teenage-døtre at dyrke gymnastik af frygt for, at pigerne sprænger jomfruhinden.

»De må ikke cykle, og de må ikke dyrke idræt. Fædrene er bekymrede for, at mødommen går tabt, inden de bliver bortgiftet. Man kan jo ikke sælge en bil uden motor,« siger kontorleder i Indvandreradgivningen, Leif Randeris, som via den anonyme telefonrådgivning taler med både de muslimske piger og deres forældre.

Han er ikke overrasket over, at unge, muslimske kvinder opsøger private lægeklinikker for at få en ny mødom af frygt for, at de ellers bliver afstraffet.

Det er et mindretal

Men han understreger, at det kun er et mindretal af de muslimske familier, der praktiserer den strenge kontrol og beskyttelse af døtrenes mødomme.

»Nogle af pigerne kommer altså fra lande, hvor man bliver stenet for utroskab, f.eks. Nigeria. Det er klart, at de bærer på en tung byrde, når de kommer her til landet.

Men heldigvis gør de muslimske fædre ikke alvor af deres trusler. Så ville de danske fængsler jo være fyldt til bristepunktet med dem,« tilføjer Leif Randeris.

Han - og kollegerne på Indvandreradgivningen i Århus - får angiveligt opringninger fra piger helt ned til 15-16 års alderen.

»De er fortvivlede over, at de skal giftes væk. Men de er lige så fortvivlede over, at de ikke længere er jomfruer - så ved de nemlig, at de har et endnu større problem,« forklarer Leif Randeris.

»Handelsaftaler«

Hos Indvandreradgivningen har man ét råd til pigerne:

»Vi forklarer dem, at de kan få det klaret på en privat klinik, og så spørger de typisk, hvad det koster. Vi har også opringninger fra forældre, som vil høre om, hvor indgrebet kan klares. De har indgået en »handelsaftale« med en familie i deres hjemland, måske om jord eller andre værdier, og så skal de leve op til aftalen. Dvs. aflevere en jomfruelig brud,« siger Leif Randeris.

Han tvivler på, at myndighederne kan hjælpe de uheldige piger.

»Man kan jo ikke video-overvåge, hvad der sker bag hjemmets fire vægge. Men det er klart, at hvis læger eller lærere opdager, at pigerne bliver truet på livet eller afstraffet, så skal de gribe ind,« tilføjer han. **NO**